

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la inadmisibilitatea

recursului în anulare declarat de

Cornel Mariniuc
(art. 264¹ alin. (3) Cod penal)

(Dosarul nr. Ire-162/2023
Nr. PIGD 1-21123264-01-1r/e-26092023)

Recursurile în anulare declarate până la 01 septembrie 2023 se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora; Explicarea sensului sintagmei „viciu fundamental” din fostul art. 453 alin. (1) CPP; Chiar dacă persoana nu se mai află în automobil, implicarea într-un accident rutier cu puțin timp în urmă atrage obligația de a se conforma solicitării de testare alcoolică; Solicitarea consimțământului persoanei la aplicarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității.

23 octombrie 2024

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Instanța de fond: Vitalie Budeci

Instanța de apel: Silvia Cecan, Sergiu Daguța, Dorin Dulghieru

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Valentin Caisîn în interesele condamnatului Cornel Mariniuc,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Ghenadie Eremciuc

Lilia Roic- Botezatu, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Cornel Mariniuc s-a născut în anul 1991 în mun. Chișinău. El a fost învinuit, în temeiul art. 264¹ alin. (3) Cod penal, de refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică.

2. Cornel Mariniuc a fost apărat în această procedură de avocatul Valentin Caisîn.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Cornel Mariniuc a fost găsit vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 220 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Curtea de apel a respins recursul apărării ca nefondat.

4. La 22 august 2023, avocatul Valentin Caisîn a depus, în interesele condamnatului, Cornel Mariniuc recurs în anulare în care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare.

5. Urmărirea penală în această cauză a fost pornită la 02 iulie 2021 și s-a finalizat în 11 august 2021. Prima instanță a examinat cauza în perioada 18 august 2021 – 03 iunie 2022. Instanța de apel a examinat cauza între 12 iulie 2022 și 14 martie 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 08 noiembrie 2023.

ÎN FAPT

6. Cornel Mariniuc a fost învinuit că, la 28 aprilie 2021, în jurul orei 02:30, se deplasa la volanul automobilului prin mun. Chișinău, iar pe teritoriul unei stații Peco a tamponat un obstacol. Fiind suspectat că se află în stare de ebrietate, el a fost condus la Dispensarul Narcologic Republican pentru examinare medicală, unde a refuzat atât testarea cu aparatul „Drager”, cât și prelevarea probelor biologice. Acțiunile lui Cornel Mariniuc au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

7. Conform cazierului contravențional, în privința lui Cornel Mariniuc a fost inițiat un proces contravențional în baza art. 242 alin. (1) din Codul Contravențional (încălcarea regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea bunurilor materiale ori cu cauzarea de vătămări corporale ușoare), care a fost ulterior încetat ca urmare a împăcării părților.

8. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 03 iunie 2022, Cornel Mariniuc a fost găsit vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de 220 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Instanța a considerat că declarațiile martorului Alexandr Mociu și procesul verbal al examinării medicale de constatare a stării de ebrietate confirmă refuzul inculpatului de la examinarea alcoolscoptică. Inculpatul a recunoscut faptul că a fost implicat în tamponarea unor obstacole de la stația PECO. El spune că după accident a plecat și a parcat automobilul la o distanță de 500 m. de la stația PECO și s-a pornit pe jos acasă. În drum spre casă el a consumat o bere. Când a fost stopat de echipajul de poliție el era pieton și nu era obligat să treacă testarea alcoolscoptică. Instanța a respins acest argument ca neconvingător.

9. La 21 iunie 2022, avocatul Valentin Caisîn, în interesele lui Cornel Mariniuc, a declarat recurs, solicitând casarea sentinței și emiterea unei hotărâri de achitare. Avocatul susține că organul de urmărire penală a omis termenul de trei luni pentru punerea sub învinuire a lui Cornel Mariniuc. El menționează că inculpatul nu a fost oprit conducând automobilul și nu a fost înlăturat de la conducerea acestuia. Respectiv, Cornel Mariniuc nu avea obligația de a fi supus testării alcoolscopice. De asemenea, martorul Alexandru Mociu a declarat că inculpatul a fost depistat mergând pe jos. La fel, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a ignorat prevederile Recomandării nr. R16(92) al Comitetului de Miniștri al CoE precum și Hotărârea CSJ nr.8 din 04 iulie 2005, aplicând inculpatului pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, deși ultimul nu și-a dat acordul pentru o asemenea pedeapsă.

10. La 14 martie 2023, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a respins recursul printr-o decizie irevocabilă, menționând că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept când a stabilit vinovăția lui Cornel Mariniuc. Instanța de recurs a stabilit că calitatea de conducător auto a inculpatului a fost confirmată prin declarațiile martorului Alexandru Mociu, care a documentat accidentul rutier produs la stația PECO. El a chestionat martorii prezenți și a stabilit că anume Cornel Mariniuc, conducând automobilul de model „Toyota Prius”, s-a tamponat într-un obstacol din stația PECO și a deteriorat neesențial bunurile stației. Refuzul de a fi supus testării alcoolscopice sunt confirmate prin declarațiile martorului și prin procesul-verbal al examinării medicale de constatare a stării de ebrietate. În ceea ce privește argumentul privind înaintarea prea târzie a învinuirii, termenii legali pentru menținerea inculpatului în calitate de bănuit și punerea sub învinuire au fost respectați.

11. La 22 august 2023, avocatul Valentin Caisîn a depus recurs în anulare în care solicită casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare. În motivarea recursului în anulare el invocă motive identice celor invocate în recurs (a se vedea para 9). Suplimentar, recurentul menționează că instanța de recurs nu a corectat eroarea de drept privitor la subiectul infracțiunii, constatând în mod eronat că Cornel Mariniuc, în calitate de pieton, urmează a fi supus testării. Potrivit

recurentului, au fost ignorate declarațiile martorului Alexandru Mociu care a relatat că Cornel Mariniuc a fost depistat mergând pe jos, în stradă. Astfel, Cornel Mariniuc nu a fost oprit conducând automobilul și nici nu a fost înlăturat de la conducerea automobilului. Avocatul susține că Cornel Mariniuc nu poate fi recunoscut în calitate de subiect al infracțiunii prevăzute de art. 264¹ Cod penal. El de asemenea menționează că pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea pedeapsă, iar în cadrul examinării cauzei penale Cornel Mariniuc nu și-a dat acordul să execute acest tip de pedeapsă.

12. La 08 noiembrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat procurorului depunerea referinței la recurs. La 06 decembrie 2023, procurorul în secția judiciar penală a Procuraturii Generale, Sergiu Crijanovschi a depus referința și a solicitat respingerea acestuia ca inadmisibil. Potrivit referinței, instanțele de judecată au constatat și apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția condamnatului și încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, iar motivarea soluției judecătorești corespunde normelor de procedură penală.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Instituția recursului în anulare a fost abrogată prin Legea nr. 246/2023, în vigoare din 01 septembrie 2023. Totuși, această modificare nu are efect asupra recursurilor în anulare depuse până la 01 septembrie 2023. Conform art. XI alin. (3¹) al acestei legi:

„Recursurile în anulare declarate până la intrarea în vigoare a prezentei legi se examinează și se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora.”

14. Până la 01 septembrie 2023, partea relevantă a art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, care se referea la temeiurile pentru recurs în anulare, era următoarea:

„(1) Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată...”

15. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală:

„44) viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată – încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale;”

16. Conform art. 454 Cod de procedură penală:

„Recursul în anulare poate fi declarat în termen de 6 luni de la data rămînerii irevocabile a hotărârii judecătorești.”

17. Art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală prevedea următoarele:

„(2) Admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție o va decide un complet format din 5 judecători, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza materialelor din dosar.

(3) În cazul constatării condițiilor prevăzute la art. 432 alin. (2), completul format din 5 judecători va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat prin decizie motivată adoptată în unanimitate, iar în cazul constatării condițiilor prevăzute la alin. (4) al articolului menționat, completul va trimite prin raport recursul în anulare pentru judecare Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție.”

18. Art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, după modificările introduse prin Legea nr. 224/2024, prevede următoarele:

„(5¹) ... Curtea Supremă de Justiție va examina în complete de 3 judecători cererile de recurs, cererile de recurs în anulare și cererile de revizuire, care au fost inițial repartizate spre examinare completelor din 5 judecători. Acestea vor fi examinate de completul de judecători din care face parte judecătorul raportor.”

19. Prevederile relevante ale Hotărârii Guvernului nr. 296/2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei (în continuare Regulamentul) sunt următoarele:

„5. Testării alcoolscopice, la decizia poliției sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun următoarele categorii de persoane:

...

c) persoanele implicate în accidente în traficul rutier, cu excepția accidentelor grave soldate cu traumatizarea sau decesul persoanelor.

...

24. În cazul producerii accidentelor rutiere se efectuează examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei și a victimei, cu recoltarea și analiza probelor biologice.”

20. Articolul 2 al Legii nr. 131/2007 privind siguranța traficului rutier definește noțiunea de „accident în trafic rutier”. Acest articol prevede următoarele:

„Articolul 2. Noțiuni principale

„În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

accident în trafic rutier – eveniment produs ca urmare a încălcării normelor de siguranță a traficului rutier, în care au fost implicate unul sau mai multe vehicule aflate în circulație pe drum public, în urma căruia ... a fost cauzat un prejudiciu material;”

21. Prevederile relevante ale Hotărârii Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere sunt următoarele:

„12. 1) Conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat:

...

h) să nu consume băuturi alcoolice sau droguri, precum și să nu administreze medicamente preparate în baza acestora până nu va fi supus testării alcoolscopice sau, după caz, examinării medicale și recoltării probelor biologice.”

22. Art. 384 alin. (4) pct. c) Cod contravențional, în perioada relevantă prevede următoarele:

„(4) Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional este obligată:

...

c) să accepte necondiționat, la cererea autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională, testarea alcoolscopică, examenul medical, dactiloscopia, prelevarea de sânge și de secreții ale corpului pentru analiză;”

23. Art. 62 alin. (1) lit. d) și alin. (3) Cod penal prevede următoarele:

„(1) Persoanelor fizice care au săvârșit infracțiuni li se pot aplica următoarele pedepse:

...

d) munca neremunerată în folosul comunității;

...

(3) Munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată ca pedeapsă principală sau în cazul condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei – în calitate de obligație pentru perioada termenului de probă.”

24. Conform art. 67 alin. (4) Cod penal:

„(4) Munca neremunerată în folosul comunității nu poate fi aplicată militarilor prin contract și persoanelor care nu au atins vârsta de 16 ani.”

25. În perioada relevantă, art. 264¹ alin. (1) și (3) Cod penal prevedeau următoarele:

„(1) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similar

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

...

(3) Refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea

stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.”

26. La 06 iunie 2024, Parlamentul a adoptat Legea nr. 136, prin care a modificat art. 90 Cod penal (în vigoare din 07 septembrie 2024). Această lege a introdus cerința obținerii acordului condamnatului pentru prestarea muncii neremunerate în folosul comunității, în calitate de obligație, atunci când instanța dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei.

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Având în vedere prevederile art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție (a se vedea para. 18), în pofida prevederilor art. 456 alin. (2) Cod de procedură penală (a se vedea para. 17), admisibilitatea recursului în anulare este examinat de un complet din trei judecători ai Curții Supreme de Justiție.

28. Recursul în anulare examinat a fost declarat în mai puțin de șase luni de la pronunțarea deciziei instanței de recurs, adică a fost depus în termen.

29. Examinând recursul în anulare, Curtea Supremă de Justiție trebuie să răspundă la întrebarea dacă hotărârea atacată irevocabilă este afectată de un viciu fundamental comis la judecarea cauzei în cadrul procedurii precedente.

a. Definirea „viciului fundamental”

30. Sintagma „viciu fundamental” a fost preluată în Codul de procedură penală din Protocolul 7 art. (4) alin. (2) la Convenția Europeană pentru Drepturile omului (CEDO). Prin urmare, sintagma „viciu fundamental” urmează a fi interpretată prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (CtEDO).

31. Protocolul 7 art. (4) alin. (2) la CEDO prevede excepții de la principiul *res judicata* în materie penală. Excepțiile se referă la apariția unor fapte noi sau recent descoperite sau la constatarea unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente. În această cauză nu se invocă apariția unor „fapte noi sau recent descoperite”. Prin urmare, această sintagmă nu va fi interpretată în această hotărâre.

32. Noțiunea de „viciu fundamental”, în sensul art. 4 alin. 2 din Protocolul nr. 7, sugerează că numai o încălcare gravă a unei norme de procedură, care aduce o gravă atingere integrității procedurii precedente, poate servi ca bază pentru redeschiderea acesteia în detrimentul persoanei acuzate. Când redeschiderea este solicitată în beneficiul persoanei acuzate, cerințele pentru redeschiderea procedurii ar putea fi mai puțin stricte, cu condiția că nu sunt afectate drepturile altor persoane. În ultimul caz, natura viciului va trebui evaluată în primul rând în funcție de faptul dacă s-a încălcat dreptul la apărare și, astfel, a fost împiedicată buna administrare a justiției. În toate cazurile, motivele care justifică redeschiderea

procesului trebuie să fie de natură „să afecteze hotărârea pronunțată” (mutatis mutandis hot. CtEDO [Mihalache v. România](#), 2019, para. 133).

33. Asigurarea unificării practicii judecătorești (*Mihalache v. România*, para. 134-138) sau reaprecierea situației de fapt în lipsa unor fapte noi sau recent descoperite (hot. [Stavilă v. România](#), 2022, para. 88-102) care nu erau în vădit iraționale (hot. [Bujnița v. Moldova](#), 2007, para. 23) nu au fost considerate de CtEDO ca constituind un „viciu fundamental”. Greșelile sau erorile autorităților trebuie, de regulă, interpretate în beneficiul persoanei acuzate și, de regulă, nu pot fi invocate în detrimentul acesteia (hot. [Rachikov v. Rusia](#), 2007, para. 50). Totuși, carențe deosebit de grave de procedură precum omisiunea investigării motivelor de instigare la ură care au stat la baza unui atac violent, cât și neluarea în considerare a unor astfel de motive la stabilirea pedepsei pentru infracțiunile violente motivate de ură au fost considerate de CtEDO drept „vicii fundamentale” (*Sabalic v. Croația*, 2021, para. 114). CtEDO de asemenea nu a constatat o violare a art. 6 CEDO atunci când, prin căi extraordinare de atac, a fost casată o hotărâre judecătorească irevocabilă de condamnare care nu combătea câteva probe din dosar care confirmau nevinovăția (hot. [Lenskaya v. Rusia](#), 2009, para. 40-44).

34. Din para. 32-33 rezultă că viciul fundamental există dacă sunt întrunite cumulativ următoarele elemente:

- a) a fost stabilită o încălcare a normelor de procedură;
- b) această încălcare este „gravă”;
- c) încălcarea a afectat soluția din hotărârea pronunțată.

35. Curtea Supremă de Justiție notează că, având în vedere că pune în discuție un lucru judecat, recursul în anulare nu poate reprezenta un recurs ordinar repetat. Pentru a admite recursul în anulare, gravitatea încălcărilor trebuie să fie considerabil mai mare decât cele care pot servi drept temei pentru admiterea recursului ordinar.

36. În continuare, Completul va examina fiecare argument care ar putea reprezenta un „viciu fundamental”. Recurentul a invocat că condamnatul nu a fost oprit conducând automobilul și nu a fost înlăturat de la conducerea automobilului, acesta având calitatea de pieton nu avea obligația de a fi supus testării alcoolscopice. Instanțele de judecată care au examinat cauza anterior au stabilit că Cornel Mariniuc a condus automobilul care a lovit un stingător de incendiu aparținând unei stații PECO. Ulterior, condamnatul a fost depistat deplasându-se pe jos lângă locul accidentului, iar automobilul era parcat în apropiere. Întrucât existau suspiciuni că se află sub influența alcoolului, Cornel Mariniuc a fost condus la Dispensarul Republican de Narcologie pentru examinare medicală. Acolo, potrivit procesului verbal al examinării medicale de constatare a stării de ebrietate nr. 760 din 28 aprilie 2021, condamnatul a refuzat atât testarea cu aparatul etilotest pentru stabilirea alcoolemiei în aerul expirat, cât și recoltarea de mostre biologice pentru determinarea alcoolemiei în sânge.

b. Calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute de art. 264¹ Cod penal

37. Completul subliniază că, pentru a atrage răspunderea penală pentru refuzul testării alcoolscopice este important de a stabili dacă persoana a condus mijlocul de transport. Faptul că persoana a coborât din vehicul ulterior este irelevant atât timp cât este dovedit faptul că ea a condus vehiculul. Dacă conducătorul auto refuză testarea imediat după accident, persoana își păstrează calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute de art. 264¹ Cod penal, chiar dacă părăsește automobilul. Acest fapt rezultă implicit și din Hotărârea Guvernului nr. 296/2009, care instituie obligația conducătorului mijlocului de transport implicat în accident rutier, la solicitare, să treacă testarea alcoolscopică (a se vedea para. 19).

38. Un automobil a fost implicat într-un incident rutier, tamponând unele bunuri de pe teritoriul stației PECO. Condamnatul era la volanul vehiculului în cauză, fapt confirmat de el în prima instanță (a se vedea para. 8). Prin urmare, argumentul cu privire la lipsa calității de subiect al infracțiunii este nefondat.

c. Solicitarea consimțământului persoanei la aplicarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității

39. Argumentul privind necesitatea obținerii consimțământului persoanei pentru aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității a fost adus și în fața instanței de recurs. Cu toate acestea, instanța nu a oferit o analiză detaliată acestui aspect. Curtea de apel s-a limitat la constatarea că instanța de fond a aplicat o pedeapsă proporțională și echitabilă, în conformitate cu gravitatea faptei, făcând referire la prevederile art. 61 și 75 Cod penal. Instanța nu s-a pronunțat asupra argumentului din recurs cu privire la lipsa consimțământului la aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

40. Completul notează că acest argument nu pune în discuție vinovăția, iar modalitatea de argumentare a recursului în anulare pune accent pe aplicarea normelor de drept material. Încălcarea normelor de drept material nu se încadrează în conceptul de „viciu fundamental” (a se vedea para. 34).

41. În pofida constatării din paragraful precedent, în scopul asigurării aplicării uniforme a legii, completul va explica în continuare și de ce acest argument nu este întemeiat. Curtea Supremă de Justiție notează că Codul penal nu prevede că judecătorul trebuie să solicite în prealabil acordul de la inculpat pentru aplicarea pedepsei muncii neremunerate în folosul comunității.

42. În [Decizia nr. 15 din 7 februarie 2017](#), Curtea Constituțională a analizat un argument similar în contextul lipsei acordului inculpatului la aplicarea pedepsei muncii neremunerate în folosul comunității. În această decizie Curtea Constituțională a menționat următoarele:

„ 32. ... Curtea menționează că lipsa acordului persoanei la aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu poate fi interpretată în sine ca determinând calificarea ca muncă forțată a conduitei impuse prin actul judecătoresc de dispoziție. De altfel, având în vedere natura juridică și scopul măsurii în cauză, solicitarea acordului pentru aplicarea sa ar avea ca efect lipsirea de eficiență a pedepsei aplicate pentru comiterea unei fapte prejudiciabile incriminate de legea penală.”

43. Completul reiterează că munca neremunerată în folosul comunității nu a fost impusă condamnatului ca obligație în cadrul suspendării executării pedepsei cu închisoarea unde este necesar acordul condamnatului (a se vedea para. 26). În orice caz, această condiție nu exista la momentul adoptării deciziei instanței de recurs, ea fiind introdusă abia în anul 2024.

44. În art. 264¹ alin. (3) Cod penal, munca neremunerată în folosul comunității este reglementată ca unica pedeapsă principală. Normele din partea specială a Codului penal care se referă la acest tip de pedeapsă nu prevedeau explicit la momentul aplicării pedepsei necesitatea acordului inculpatului. Recurentul nu a explicat ce pedeapsă ar fi trebuit să fie aplicată condamnatului în cazul admiterii argumentului său. Acceptarea poziției recurentului ar însemna implicit că, în cazul refuzului acuzatului de a accepta munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa principală prevăzută pentru fapta de art. 264¹ alin. (3) Cod penal nu ar putea fi aplicată în genere. Recurentul nu a susținut că pedeapsa dată este desuetă prin natura sa. În esență, acceptarea poziției recurentului ar rezulta în lipsirea de efect a unei prevederi legale, rezultat care, în principiu, este inadmisibil în interpretarea sistemică a normelor de drept.

45. Din considerentele de mai sus, conform art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală (versiunea în vigoare la data depunerii recursului în anulare),

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul în anulare înaintat de avocatul Valentin Caisîn, în interesele lui Cornel Mariniuc, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2023.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Lilia Roic-Botezatu